Vähemad orukesed lõhestavad kõrgendiku madalaid nõlvu, suubudes Elva ja Soova orgu. Lühem, kitsas järsunõlvaline männistunud kõrgendik asub ka Verevi ja Väikejärve vahel, omades lääne-ida sihti ja langedes õieti järsult Väikejärve poole. Nimetatud kõrgendik on tõusnud kuni 30 m üle Väikejärve ja teda jätkavad lääne pool veel vähemad madalad künnised ja kühmad, saadetud lõunast neid piirava ürgoruga, mis ulatub Laane talust kuni Vastsetare taluni ja kaetud niiskete niitudega. Oru põhjas niriseb väike kraavjas ojake. Kõrgem ja orgudest sopiliseks muutunud nõlvadega piklik ebatasase laega lava asub ka üle Elva jõe. Idast piirab seda lava veel madal mold-org, Elva oru haru, millest teisel pool leiame veel terve rea marginaalseid liivakuhjatisi künniste ja madalate kühmade näol. Põhjast

E. Witoff'i foto.

169. joon. Vaade Verevi ja Väikejärvele.
Esikohal rukkihakid, tagakohal üle metsa paistab alev.

ulatub alevini veel kahe Elva oru vaheline kõrgendik, mille põhjaots kerkib üles Vapramäena. See rombja põhijoonega kõrgendik moodustab Peedu veski kohal õige järsu nõlva vastu Elva jõge. Kõrgendiku lagi on kaetud kultuurmaistutega, kuna nõlvadel kasvab männimets. Lõunapoolne osa alevi maa-alast on tasane liivik (sandur), mis kaetud männimetsaga.

Ülalkirjeldatud pinnavormid koosnevad enamuses peenest kollakaspunakast liivast, mida kuhjanud mannerjää sulamisveed, moodustades siin niinim. sanduri. Aluspõhjaks olev punane devooni liivakivi ei tule alevi maa-alal kuskil nähtavale, vaid paljastub ainult ümbruskonna oruveerudes. Kuid aluspõhja koosseis ilmestub ka pinnavorme moodustava liiva punakas värvis.